

Гортань начертава д. на И, какъ: Прилпни
языкъ мой гортани моемъ . . . Псал.

7. Отъ начертавающиxса на Мъдрый, окончавающа на ный, ако имъ предходи согласна, во усѣченіи зематъ є между н и согласною во Именителномъ, а въ прочихъ падежехъ пакъ оставатъ го, и начертаватъ со стисненіемъ, какъ:

Красный-сенъ, сна и прч.

Крестный-стенъ, стна и прч.

Перстный-стенъ, стна и прч.

Тамо се начертаватъ и окончавающа на гїй, хїй, кїй, кен то въ С. Единственномъ втораго начертанія измѣняватъ г на з, х на с, к на ц или на т, ако предъ к предходи согласна С, какъ

Благий-зѣмъ
сухий-сѣмъ
великий-цѣмъ
царскій-стѣмъ и
— стїи И, и З. Множ.

} Они измѣняватъ и во
Е. убо Множественномъ
на 1, а въ прочихъ па-
дежехъ на И, какъ:

Благий, гаго, гомъ, гаго, гїй, гимъ, гомъ-
зѣмъ - благий, гихъ, гимъ, гїл, гїй, гими, гихъ.
Така и прочіѧ.

Окончавающа на кїй, ако предъ к предходи согласна, конъ отъ ж, р, ц, ч, ш, ѿ, кој да бъде, во усѣченіи зематъ о между к и согласною во И. Единственномъ, какъ: крѣпкій-покъ, дерзкій-